

[Svend Auken]

sard med samarbejdsklimaet i det danske samfund. Regeringen har forladt synspunktet om at være hele folkets regering. Regeringen er blevet de snævre interessers og de spidsfindige teoriers regering. Stilen er diktat og konfrontation. Jo mere uro, jo mere ballade jo bedre. Når folk så bagefter ofte reagerer på en måde, der måske ikke er så klog, kommer de mange løftede pegefingre og de mange og desværre ofte helt indholdsløse floskler om demokrati. Demokrati er, at man lytter; demokrati er, at man hører efter; demokrati er, at man gør sig umage med sit hjemmearbejde, inden man kommer med noget.

Økonomisk, siger regeringen, går det jo fint. Der er tre ting, regeringen bygger på her. Det første er hjælpen udefra; vi har en regering, der tilrettelægger en politik, som kun kan fungere i medvind. Det er hjælpen udefra. Den skal være den vel undt. Dansk økonomi har al mulig grund til at glæde sig over, at man får hjælp udefra.

Det andet er ikke indkomspolitik, ikke forhandlinger, ikke afstemte løsninger over for alle befolkningsgrupper, men det er lønpolitik over for de lavtlønnede, over for de offentligt ansatte.

Endelig for det tredje har man et instrument, der hedder offentlige besparelser. Ud over disse to nationale instrumenter, løndiktat over for de lavestlønnede og de offentligt ansatte samt offentlige besparelser, er der ingen strenge på regeringens instrument. Der er kun to strenge, og de to strenge trakteres med en kølle i dette lovforslag.

Men det går jo fremragende med dansk økonomi, siger statsministeren. I et stort internationalt økonomisk opsving med international økonomisk vækst har vi klaret sidste år at have 275.000 arbejdsløse, en kraftig stigning i vores udlandsgæld og 17 mia kr.s underskud i forhold til udlandet.

Jeg vil kun give regeringen ét råd, for jeg tror, at de negative konsekvenser, der bliver resultatet af det her, ikke kun vil plage den nuværende regering, men også kommende regeringer, for det samarbejdsklima, man nu slår i stykker, er det svært at rette op på igen. Jeg vil kun give regeringen det ene råd, ikke at de skal sige det her i dag, for det tror jeg såmænd ikke på – vi får alle talrækkerne og alle de absurde beregninger osv. baseret på rent teoretiske forudsætninger – men at man, når man igen kommer i enrum og skal

gøre resultatet op, så prøver at tænke over, om det ikke var klogt at lægge stilen fuldstændig om.

Gammelgaard (KF):

Jeg forstår, at der i den senere tid i den socialdemokratiske folketingsgruppe har fundet en debat sted om, hvorledes man skulle markere sig i den politiske debat, hvilken profil man skulle tegne over for offentligheden, og her har vi så svaret på, hvad det er for en holdning, man vil indtage, hvad det er for en profil, man vil tegne. Det har nok været en meget omfattende debat, man har ført, men det er altså den negative oppositionsrolle, man vil indtage her i folketinget.

Jeg kan forstå, at man har erkendt, at socialdemokratiets rolle i dansk politik er oppositionens, at være nejsiger, at holde taler, som hr. Svend Auken har holdt her i dag. Det er det, socialdemokratiet vil i dansk politik. Til lykke!

Derefter vil jeg gerne sige, at også vi foretrækker, at arbejdsmarkedets parter selv forhandler sig frem til deres overenskomster. Men det gjorde de altså ikke denne gang, og der er iværksat en konflikt; konflikten skal standses. Man blev jo i tvivl om, hvad socialdemokratiet egentlig vil i den nuværende situation. Vil socialdemokratiet overhovedet have standset konflikten? Hr. Svend Auken tog afstand i alle detaljer fra regeringens forslag; man ville stemme nej til det indgreb, der standser strejker og lockouter, og man stillede intet som helst op selv. Det er ganske tydeligt, at der ikke findes andre muligheder for folketinget end det, som regeringen foreslår, for socialdemokratiet vil åbenbart ingenting; de vil ikke være med til at standse konflikten, de har ingen løsninger og indtager altså på enhver måde en holdning, der er uansvarlig.

Man var også meget i tvivl om, hvorvidt socialdemokratiet overhovedet ønsker indkomspolitikken fortsat; der var kun afstandtagende bemærkninger i forhold til en fortsættelse af indkomspolitikken, således som regeringen har foreslået det. Vi er ikke i tvivl om, at det er nødvendigt at fortsætte med at føre indkomspolitik, for indkomspolitikken er et af de allermest centrale elementer i den økonomiske politik. Hvis vi ikke fører indkomspolitik, kan vi ikke få flere i arbejde,